27-10-1988
Vandemeulebroecke

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 11 oktober 1988 door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van "besluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding", heeft op 13 oktober 1988 het volgend advies gegeven :

Gelet op de korte tijd die hem is gelaten, moet de Raad van State zijn advies beperken tot wat volgt.

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Als rechtsgrond voor het besluit wordt in de aanhef verwezen naar artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling, artikel dat nog niet in werking is getreden.

Het ontworpen besluit kan dus maar ten vroegste op de dag van de inwerkingtreding van voormeld decreetsartikel worden genomen.

2. Dat bewuste artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 belast de Vlaamse Executieve met het bepalen van de nadere regelen overeenkomstig welke de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding zijn onderscheiden taken zal uitoefenen.

Tot die nadere regelen kan niet behoren dat door de Vlaamse Executieve aan een comité dat zij bij de regionale diensten van de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding opricht doch dat niet onder het gezag van de Dienst is geplaatst, derhalve van de Dienst geen deel uitmaakt, een bevoegdheid van beslissing of van bindend advies zou worden overgedragen in aangelegenheden die krachtens het decreet aan de Dienst toekomen.

Aldus is er geen rechtsgrond voor artikel 8, § 2, 5°, 6° en 7°, voor artikel 10, tweede lid, in zover het naar de beslissingen van de STC's verwijst, voor artikel 64, 2, tweede lid, en voor artikel 125, tweede lid, waarbij het ontwerp aan de subregionale tewerkstellingscomités beslissingsbevoegdheden of bevoegdheid tot het verstrekken van bindende adviezen toekent; deze bepalingen moeten derhalve worden weggelaten of vervangen door een andere, wettige regeling, te weten een regeling waarin het optreden van die comités beperkt is tot een gewone adviesbevoegdheid.

Door die omvorming van bevoegdheid wordt het bepaalde in artikel 24, dat voorziet in een procedure van verzet tegen die beslissingen of bindende adviezen, zonder voorwerp en dient het te vervallen.

Daargelaten de vraag of het met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bestaanbaar is dat aan een zelfstandig overheidslichaam een verordeningsbevoegdheid wordt toegewezen, moet worden opgemerkt dat artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 de Vlaamse Executieve niet toestaat op het stuk van essentiële bestanddelen een deel van haar verordeningsbevoegdheid aan het beheerscomité van de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding te subdelegeren.

Dit is met name het geval voor de hierna volgende bepalingen uit het ontwerp :

- artikel 34, dat het beheerscomité belast met het vaststellen van de bedragen die aan de werkgever worden aangerekend voor elke aanwerving (lees : indienstneming) die na melding van de vacature, door toedoen van de Dienst wordt gerealiseerd;

- artikel 60, dat het beheerscomité belast met het definiëren van het begrip "moeilijk te plaatsen werklozen";

- artikel 67, dat het beheerscomité gelast de algemene voorwaarden vast te stellen waaronder de Dienst met werkgevers een overeenkomst kan sluiten met het oog op de opleiding in hun onderneming van bepaalde werknemers, dit in het kader van de hulp bij oprichting, uitbreiding of overschakeling van een onderneming;

- artikel 69, waarbij het beheerscomité de maximum bedragen mag vaststellen van de tegemoetkomingen geregeld in de artikelen 67 en 68;

- artikelen 74 en 75 die het beheerscomité gelasten de voorwaarden vast te stellen waarbij kan worden tegemoet gekomen in het loon van werknemers die door overschakeling van hun onderneming zijn getroffen, alsmede het bedrag en de duurtijd van die tegemoetkoming te bepalen;

- artikel 109 dat het beheerscomité gelast de algemene voorwaarden vast te stellen waaronder het de Dienst (dus zichzelf) kan machtigen samenwerkingsovereenkomsten te sluiten met ondernemingen, openbare besturen of private verenigingen;

- artikel 125, dat het beheerscomité belast met het vaststellen van de algemene voorwaarden waaraan werkgevers of hun aangestelden moeten voldoen om in aanmerking te komen voor het organiseren van individuele beroepsopleiding in hun onderneming;

.../...

- artikel 135, dat het beheerscomité belast met het vaststellen van de algemene voorwaarden waaronder een beroepsopleiding kan worden gevolgd in een technische onderwijsinrichting;

- artikel 139, dat het beheerscomité opdraagt de "nadere toepassingsregelen" te bepalen van de enkele artikelen die de uitzendarbeid betreffen.

Het feit dat in sommige van voormelde artikelen wordt gepreciseerd dat de besluiten van het beheerscomité de goedkeuring van de betrokken Gemeenschapsminister vereisen, ontneemt aan die delegaties geenszins hun onwettig karakter. Het procédé van de goedkeuring laat immers aan het beheerscomité een te ruim deel in de uitoefening van de verordeningsmacht die aan de Vlaamse Executieve is opgedragen. Bovendien kan, gelet op de essentie van de bedoelde materies, de goedkeuring door een lid van de Vlaamse Executieve niet in de plaats komen van de collegiaal door de Vlaamse Executieve uit te oefenen verordeningsmacht.

Alle voormelde bevoegdheden moeten dus door de Executieve zelf worden uitgeoefend, zo nodig na raadpleging van het bedoelde beheerscomité.

+

Ten slotte komt het evenmin de Executieve toe de wetten betreffende de verjaring van rechtsvorderingen uit overeenkomsten te regelen; dat is zaak van de nationale overheid. De desbetreffende artikelen 102 en 121 moeten derhalve uit het ontwerp worden weggelaten. Een zelfde opmerking geldt voor het bepaalde in artikel 98 dat de toepassing van de wetgeving op de arbeidsbescherming betreft.

3. Het ontwerp voorziet in het oprichten van subregionale diensten voor arbeidsbemiddeling, afgekort tot "RDAB", en van subregionale tewerkstellingscomités (STC).

Aan de Raad van State is meegedeeld dat het woorddeel "sub" is toegevoegd om te doen uitkomen dat die comités slechts bevoegd zijn voor een deel van het Vlaamse Gewest.

Het verdient niettemin aanbeveling het te houden bij regionale diensten voor arbeidsbemiddeling en regionale tewerkstellingscomités, welke benamingen - evenmin als die van de gewestplannen in de wetgeving ruimtelijke ordening - in de praktijk aanleiding tot misverstanden zullen geven.

Het letterwoord STC zou dan RTC worden.

Voor het overige lijkt het beter, mede gelet op het feit dat het om bepalingen van sociaal recht gaat, de benaming van voormelde diensten en comités in het ontwerp steeds voluit te schrijven en het gebruik van de letterwoorden te beperken tot de binnendiensttaal.

II. BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Aanhef.

Het bepaalde in artikel 26, § 5, van het ontwerp vindt zijn rechtsgrond in artikel 18, tweede lid, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

.../...

Men vulle de aanhef dus aan met voormelde verwijzing.

Artikel 1.

In 2° schrijve men :

"... de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, waarvan de oprichting en de bevoegdheid geregeld worden door de decreten van 20 maart 1984;".

Mede rekening gehouden met de algemene opmerking nr. 3, kunnen de vermeldingen onder 5 en 7 worden weggelaten; de betekenis van de letterwoorden kan in de desbetreffende oprichtingsbepaling worden opgenomen.

Indien wordt ingegaan op de algemene opmerking nr. 3, formulere men de vermelding onder 8 als volgt :

"werkzoekende : de persoon die met het oog op tewerkstelling is ingeschreven bij een regionale dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid bedoeld in artikel 4;".

Artikel 2.

Gelet op wat hierboven onder artikel 1 is gezegd, wijzige men de tekst als volgt :

"... en regionale diensten voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding (RDAB)".

.../...

Artikel 3.

Men formule het tweede lid als volgt :

"Het beheerscomité wordt bijgestaan door regionale tewerkstellingscomités (RTC)".

Artikel 4.

Men wijzige paragraaf 3 als volgt :

"... een regionale dienst voor beroepsopleiding Brussel-Hoofdstad op, die het grondgebied omvat van de gemeenten welke tot het gelijknamige administratief arrondissement behoren.

De zetel van die dienst wordt in een van die gemeenten gevestigd".

Artikel 8.

In paragraaf 1 schrijve men :

"... behandelen alle kwesties die hen door het beheerscomité worden voorgelegd".

In § 2, 4. schrijve men :

"... toe te zien op een objectieve behandeling ...".

.../....

Artikel 9.

Ook hier vervange men "materies" door "kwesties".

Artikel 10.

De Executieve zal moeten nagaan of de adviezen en aanbevelingen van een regionaal tewerkstellingscomité bestemd voor het beheerscomité, niet langs de overeenstemmende regionale dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding moeten worden overgezonden, dan wel of deze laatste niet minstens een afschrift ervan moet ontvangen.

Artikel 12.

Het ware logischer de werkingskosten van de regionale tewerkstellingscomités ten laste te leggen van de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, aangezien ze adviescolleges bij de regionale diensten van deze laatste zijn.

Artikel 14.

In het tweede lid schrijve men :

"... comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen".

.../...

Artikel 15.

In het tweede lid vervange men "ambtshalve" door "rechtstreeks".

Artikel 19.

In dit artikel is sprake van een "reglement van orde" en van een "huishoudelijk reglement".

Aan de Raad van State is meegedeeld dat het om hetzelfde reglement gaat. Indien het regionaal tewerkstellingscomité het eenparig aanneemt, wordt het door het beheerscomité bekrachtigd, in het andere geval stelt het beheerscomité zelf het reglement vast.

Deze regeling komt niet tot uiting in de ontworpen tekst die dus grondig moet worden herzien.

Artikel 22.

Het verschil tussen de in dit artikel bedoelde vaste werkgroepen en de in artikel 21 bedoelde permanente werkgroepen komt niet duidelijk tot uiting.

Artikel 26.

Aangezien het blijkens het opschrift van hoofdstuk I gaat om de arbeidsbemiddeling georganiseerd door de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, lijkt het logisch in paragraaf 1 te schrijven :

.../...

"Iedereen mag zich als werkzoekende bij een regionale dienst voor arbeidsbemiddeling laten inschrijven".

In paragraaf 4 vervange men "onpartijdige" door "objectieve".

De taak door deze paragraaf opgedragen aan het regionaal tewerkstellingscomité is er niet een van rechtsbedeling maar van bemiddeling, vergelijkbaar met die van de paritaire comités.

Artikel 28.

Dit artikel is overbodig aangezien het geen nieuwe verplichting bevat.

Artikel 30.

In § 1, a., vervange men de woorden "lichamelijke en geestelijke geschiktheid" door "medische gegeschiktheid".

In b. schrijve men :

"de werkzoekenden onderwerpen aan een psycho-technisch onderzoek in een psychologische dienst zoals bedoeld in artikel 44 van dit besluit;".

In c. moet worden verwezen naar een centrum voor beroepsopleiding zoals bedoeld in artikel 87 .

.../...

Artikel 32.

Indien in artikel 26 "openbare dienst voor arbeidsbemiddeling ..." wordt vervangen door "regionale dienst voor arbeidsbemiddeling ...", dient deze wijziging ook hier te worden aangebracht.

Voorts is aan de Raad van State meegedeeld dat met "een door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding met eigen middelen opgericht centrum" wordt bedoeld, een centrum voor beroepsopleiding bedoeld in artikel 87 van het ontwerp.

Men schrijve derhalve :

"... een centrum voor beroepsopleiding opgericht krachtens artikel 87 van dit besluit".

Artikel 33.

Er kan worden volstaan met te verwijzen naar de regeling vervat in artikel 31, § 2, 2°, van het ontwerp.

Artikel 37.

De laatste zin van 5° dient te worden overgebracht naar 3°.

.../...

Artikel 45.

Men schrijve :

"Deze diensten hebben tot taak :

1° de werkzoekenden op psycho-professioneel gebied te adviseren;

2° (voorts zoals in het ontwerp) ...".

Artikel 47.

Het 1° en het 2° worden beter geformuleerd als volgt :

"1° categorie één omvat de onderzoekingen voor functies waarvoor gewoonlijk ofwel geen diploma ofwel een diploma van lager of van secundair onderwijs vereist is;

2° categorie twee omvat de onderzoekingen voor functies waarvoor gewoonlijk een diploma van hoger onderwijs vereist is".

Artikel 52.

Dit artikel voorziet in drie tarieven, waaronder het kosteloos tarief. In welke gevallen dit laatste wordt toegepast, is niet bepaald.

.../...

Hiertoe mag worden verwezen naar de regeling vervat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1987 tot vaststelling van de tarieven voor selectieactiviteiten welke de psychologische diensten van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening op vraag van de werkgevers uitvoeren.

De bepalingen in de afdelingen II, III en IV zouden trouwens op het stuk van inhoud, formulering en terminologie beter afgestemd kunnen worden op die van voormeld besluit, over het ontwerp waarvan de Raad van State, afdeling wetgeving, op 12 februari 1987 het advies 17.672/1 heeft uitgebracht.

Artikel 54.

In paragraaf 1 dient het foute minimum tarief van 3.000 frank te worden gecorrigeerd.

Artikel 58.

Een preciezere indexeringsbepaling kan worden overgenomen uit artikel 11 van voormeld besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1987.

Artikel 59.

Men schrijve in het eerste lid :

"... worden in dienst genomen met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd ...".

Het tweede lid passe men aan als volgt :

"... vijfendertig arbeidsuren per week omvat of wanneer het loon overeenstemt ...".

Artikel 70.

De Executieve zal moeten nagaan of de bevoegdheid tot het toekennen van de door dit artikel geregelde "tegemoetkoming in de kosten van een nieuwe installatie" niet kan worden toegewezen aan de regionale diensten, in welk geval het door paragraaf 5 georganiseerd hoger beroep tegen hun beslissing bij het beheerscomité kan worden ingesteld.

Immers, in de ontworpen regeling zou het beroep moeten worden ingesteld bij dezelfde instantie welke de geïncrimineerde beslissing nam, wat uiteraard strijdig is met het begrip "hoger beroep".

Artikelen 77 en 81.

Voor de regeling van de bevoegdheid tot het toekennen van deze tegemoetkoming geldt dezelfde opmerking als die welke onder artikel 70 is gemaakt.

Artikel 83.

Men verduidelijke deze bepaling als volgt :

"Een beroepsopleiding kan volgens de voorwaarden bepaald in deze titel, gevolgd worden door ieder persoon

die als werkzoekende bij de Dienst is ingeschreven. Van deze laatste voorwaarde zijn vrijgesteld, de werknemer ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Artikel 84.

De Executieve zal moeten nagaan of in paragraaf 1, tweede volzin, het woord "daarentegen" niet moet worden vervangen door "daarenboven".

Artikel 91.

Paragraaf 2 regelt de opleiding in de centra voor beroepsopleiding welke op initiatief van een werkgever wordt verstrekt aan één of meer door hem tewerkgestelde werknemers.

De schriftelijke verbintenissen welke die werkgever krachtens 1° en 2° moet onderschrijven, zijn gedeeltelijk tegenstrijdig.

De tekst onder 1° lijkt ervan uit te gaan dat bij de aanvang van de opleiding aan de arbeidsovereenkomst van de betrokkenen een einde wordt gemaakt (..." de werknemers ... opnieuw in dienst nemen ...") terwijl onder 2° wordt bepaald dat die arbeidsovereenkomst wordt geschorst. Maar met de idee van schorsing van de overeenkomst strijdt dan weer de verdere tekst van 2°, welke voorschrijft dat de betrokken werknemers (wier arbeidsovereenkomst tijdens de opleiding dus geschorst zou zijn) gedurende die tijd "verder aanspraak blijven maken op het loon en de andere voordelen ... als waren zij tijdens de opleiding in de onderneming effectief tewerkgesteld".

.../...

De Executieve zal moeten nagaan of deze tegenstrijdigheden niet kunnen weggewerkt worden door te bepalen dat tijdens de opleiding de arbeidsovereenkomst behouden blijft, met dien verstande dat de werknemer voor de duur van de opleiding wordt vrijgesteld van de overeengekomen arbeidsprestaties, met andere woorden dat alleen de verbintenis van de werknemer tot het leveren van die arbeidsprestaties wordt opgeschort.

Binnen de korte tijd die hem is gelaten, kan de Raad van State te dezen geen passend tekstvoorstel uitwerken.

+

Voor het vaststellen - door het beheerscomité - van de tarieven, bedoeld in paragraaf 3, dienen in het ontwerp alleszins de criteria te worden opgenomen waarnaar het comité zich zal moeten richten bij het uitvoeren van die opdracht van bevoegdheid.

Artikelen 93 en 100.

Voor de regeling van de toelating tot en de voortijdige beëindiging van de beroepsopleiding geldt dezelfde opmerking als die welke onder artikel 70 is gemaakt.

.../...

Artikel 107.

Dit artikel bepaalt de gevallen waarin de cursist voor dagen van afwezigheid of voor dagen waarop geen opleiding is verstrekt, toch zijn aanspraak op de in artikel 105, 1°, bepaalde premie van 40 frank per effectief gevolgd uur beroepsopleiding behoudt.

Er kan worden vastgesteld dat de ongeschiktheid wegens ziekte in die lijst niet voorkomt, ondanks de bepaling van artikel 104, 7°, welke de betrokkenen verplicht zich in geval van ongeschiktheid te onderwerpen aan een medisch onderzoek.

Artikel 108.

De Executieve zal moeten nagaan of het niet verkieslijk is voor de betaling van de bedoelde premie dezelfde regeling te kiezen als die vervat in artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 maart 1986 houdende nadere regelen betreffende de uitbetaling van het loon in giraal geld en de overdracht van of het beslag op het tegoed van de bank- of de postcheckrekening waarop het loon van de werknemer wordt overgeschreven.

Artikelen 109 tot 113.

Deze artikelen vormen afdeling II : Samenwerkingscentra, van hoofdstuk II : Centra voor Beroepsopleiding.

.../...

Afgezien van de algemene opmerking bij artikel 109, moet hier worden gewezen op het als het ware ongerijmd karakter van sommige bepalingen in deze afdeling waarbij de Dienst (zijnde, blijkens de definitie in artikel 1, 2°, de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding) en het beheerscomité (zijnde het beheersorgaan van die Dienst) als twee afzonderlijke instanties worden voorgesteld; dit is met name het geval voor de artikelen 110 en 113, tweede lid.

Het zal er dus op aankomen in de bewuste bepalingen "de Dienst" te vervangen, al naar het geval, door "de administrateur-generaal", "de directeur van de regionale dienst" of een ander ambtenaar, daarbij rekening houdend met de voorziene verdeling van bevoegdheden in de Dienst.

+

Voor het overige brenge men de eerste zin van artikel 111 eveneens in een paragraaf onder, vermelde men in de ontworpen paragraaf 1 van dat artikel het opschrift van de "CAO 23" voluit en schrijve men, in de inleidende zin van paragraaf 3, "het bedrag van het aandeel in de kosten ...".

Artikel 110.

Men vervange de woorden "af te sluiten" door "op te richten".

.../...

Artikel 117.

De verwijzing naar artikel 83 is blijkbaar fout. Voor het overige dient de bevoegdheid welke aan de Gemeenschapsminister voor de beroepsopleiding wordt opgedragen, bij de Vlaamse Executieve te blijven.

Artikel 129.

Men stelle de eerste twee zinnen als volgt :

"De werkgever verbindt er zich toe met de uitkeringsgerechtigde werkloze, die in de onderneming een beroepsopleiding heeft gevolgd, onmiddellijk na het einde van de opleiding een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd te sluiten. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende het beëindigen van de arbeidsovereenkomsten om een dringende reden, mag de werkgever aan voormelde arbeidsovereenkomst slechts een einde maken ten vroegste na verloop van de tijd overeenstemmend met de duur van de opleiding".

Artikel 131.

Men schrijve in het eerste lid "... wegens dringende reden".

Voor de regeling in het derde lid geldt dezelfde opmerking als die welke onder artikel 70 is gemaakt.

.../...

Artikel 132.

In het opschrift boven artikel 132 leze men : "In een onderwijsinrichting andere dan een technische onderwijsinrichting".

Artikel 133.

De bepaling waarbij de Dienst beslist of een uitkeringsgerechtigde werkloze een beroepsopleiding in een onderwijsinrichting mag volgen, kan vanzelfsprekend geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de inrichtende macht onder wie die inrichting ressorteert en impliceert de medewerking van deze laatste. Een zelfde opmerking geldt voor het bepaalde in artikel 135.

Artikelen 141 en 143.

Deze artikelen worden beter samengevoegd; de tekst van artikel 143 moet worden gecorrigeerd omdat hij een aantal artikelen opheft van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid die reeds opgeheven of vervangen waren door vroegere besluiten van de Vlaamse Executieve.

Er wordt voorgesteld het artikel te formuleren als volgt :

"Artikel 141.-

Opgeheven worden, respectievelijk wat het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap betreft :

.../...

1° in het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid :

a) artikel 18, gewijzigd bij koninklijk besluit van 6 oktober 1978;

b) artikel 20, tweede lid, gewijzigd bij koninklijk besluit van 7 april 1975;

c) de artikelen 30bis tot 38 en 53 tot 81, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 26 maart 1965, 24 februari 1967, 7 en 11 oktober 1971, 7 april 1975 en 6 oktober 1978;

d) de artikelen 82 tot 84 en 87 tot 117, tijdelijk vervangen bij besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juli 1982;

2° het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1985 tot vaststelling van de modaliteiten van erkenning en subsidiëring van bureaus voor kosteloze arbeidsbemiddeling;

3° het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1987 tot vaststelling van de tarieven voor selectieactiviteiten welke de psychologische diensten van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening op vraag van de werkgevers uitvoeren;

4° het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 mei 1988 houdende oprichting en organisatie van de subregionale tewerkstellingscomités".

Artikel 142.

Dit artikel beperkt blijkbaar de gevolgen van de opheffing van het Executievebesluit van 4 mei 1988 (artikel 141 van het ontwerp; artikel 141, 4°, van het tekstvoorstel). In het artikel is evenwel slechts sprake van de tewerkstellingscomités waarvan het werkgebied niet samenvalt met dat van de betrokken tewerkstellingsdiensten. Daaruit zou men kunnen besluiten dat alleen die groep van tewerkstellingscomités behouden blijft. Dat kan moeilijk de bedoeling zijn. De tekst is dan ook aan een grondige herziening toe.

Artikel 144.

Men redigere het tweede lid, dat typografisch duidelijker van het eerste lid moet worden gescheiden, als volgt :

"De artikelen 6 tot 25 (en niet 27), 141, 4°, en 142 treden in werking de dag waarop dit besluit in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt."

III. SLOTOPMERKINGEN.

1. Voor opsommingen gebruike men 1°, 2°, 3°, ..., en niet 1, 2, 3.

.../...

2. Het ontwerp moet grondig worden nagezien op het taalgebruik : "mits", dat een voegwoord is, wordt herhaaldelijk als voorzetsel gebruikt; "aangeduid" is te vervangen door "aangewezen"; "een einde stellen aan" is te vervangen door "een einde maken aan"; "promoveren" is te vervangen door "steunen" of "bekendmaken"; "ter kennis stellen" is te vervangen door "ter kennis brengen" of "in kennis stellen van", enz. ....

3. De nummering van de artikelen van het ontwerp en de interne verwijzingen dienen uiteraard te worden aangepast, in aansluiting op de opmerkingen welke in dit advies zijn gemaakt.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer Mevrouw	: J. VERMEIRE, : S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS. H. COREMANS.